



Ngay sau khi ra đời (1930), Đảng Cộng sản Việt Nam đã tuyên truyền, giác ngộ, xây dựng lực lượng cho cuộc cách mạng giải phóng dân tộc Việt Nam. Qua các phong trào 1930 - 1931, 1936 - 1939, Đảng ta đã tập hợp quần chúng, tôi luyện họ trong cuộc đấu tranh cách mạng, phát triển lực lượng mọi mặt của nhân dân ta, chuẩn bị đón thời cơ giành lại độc lập tự do cho Tổ quốc.

Với đường lối chiến lược đúng đắn, với những chính sách kịp thời và linh hoạt, nhất là từ sau Hội nghị TW lần thứ 8 (5 - 1941), cuộc Tổng khởi nghĩa Tháng Tám năm 1945 đã thành công.

Cách mạng Tháng Tám là sự kết tinh những truyền thống tốt đẹp nhất của một dân tộc anh hùng, bất khuất, có lịch sử hàng nghìn năm chống quân phong kiến Trung Quốc xâm lược và ngót một trăm năm chống ách thống trị của bọn thực dân.

Cách mạng Tháng Tám là cuộc cách mạng dân chủ nhân dân điển hình ở một nước thuộc địa nửa phong kiến do giai cấp công nhân lãnh đạo. Thắng lợi ấy đã đưa dân tộc Việt Nam bước vào một kỷ

## Ý NGHĨA TO LỚN CỦA CÁCH MẠNG THÁNG TÁM NĂM 1945

*Lê Minh Tuyết*

nguyên mới, kỷ nguyên độc lập, tự do, dân chủ nhân dân và chủ nghĩa xã hội.

Cách mạng Tháng Tám là thắng lợi của đường lối giương cao ngọn cờ độc lập dân tộc, dân chủ của giai cấp công nhân, kết hợp chặt chẽ hai nhiệm vụ chống đế quốc và chống phong kiến. Đó là thắng lợi của đường lối phát huy truyền thống dân tộc với sức mạnh của thời đại, tài tình tạo thời cơ, nắm vững thời cơ, khởi nghĩa giành chính quyền trong cả nước.

Cách mạng Tháng Tám đã đập tan chính quyền của thực dân và phong kiến, lập nên nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hoà, nhà nước công nông đầu tiên ở Đông Nam Á.

Ngày 2 - 9 - 1945, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã đọc bản Tuyên ngôn độc lập tại vườn hoa Ba Đình (Hà Nội) khai sinh ra nước Cộng Hoà Dân Chủ Việt Nam. Người trình trọng tuyên bố: “Dân ta đã đánh đổ các xiềng xích thực dân gần một trăm năm nay để xây dựng nên nước Việt Nam độc lập. Dân ta lại đánh đổ chế độ quân chủ mấy mươi thế kỷ mà lập nên chế độ quân chủ cộng hoà”. “Nước Việt Nam có quyền hưởng Tự do - Độc lập, và sự thật đã thành một nước tự do độc lập. Toàn thể dân tộc Việt Nam quyết đem tất cả tinh thần và lực lượng, tính mạng và của cải để giữ vững quyền tự do, độc lập ấy”.

Bản Tuyên ngôn độc lập là một trang sử vẻ vang trong lịch sử dân tộc Việt Nam. Nó chấm dứt chế độ quân chủ và chế độ thực dân áp bức, mở ra một kỷ nguyên mới dân chủ cộng hoà.

Đó là bản Tuyên ngôn độc lập thứ ba của dân tộc ta sau bản Tuyên ngôn độc lập thời Lý và Bình ngô đại cáo thời Lê Lợi - Nguyễn Trãi.

## Những ngày tập huấn đáng nhớ!

Thùy Dung

**Ngày 1/7/2005**

Hội nghị tập huấn cán bộ đoàn chủ chốt 2005 được tổ chức tại Hội trường A1- Nhà A - Bộ VH-TT. Hơn 100 đoàn viên của các đơn vị trực thuộc Bộ Văn hóa - Thông tin tập trung đông đủ tại đây để tham gia buổi tập huấn.

Các đoàn viên được nghe đồng chí Vi Trọng Toán - Bí thư Đảng ủy Bộ Văn hóa - Thông tin nói chuyện về tình hình chính trị, văn hóa, xã hội hiện nay của đất nước. Đồng chí Bùi Văn Cường - Ủy viên Thường vụ Trung ương Đoàn, Trưởng ban Tổ chức Trung ương Đoàn nói về công tác đoàn.

Buổi tập huấn này đã giúp các cán bộ đoàn cơ sở và các đoàn viên nhận thức rõ hơn tầm quan trọng của công tác đoàn, hăng say, nhiệt tình hơn trong hoạt động đoàn. Đặc biệt là có thêm kinh nghiệm trong việc tổ chức các phong trào cho đoàn viên thanh niên của chi đoàn mình. Đồng thời đoàn viên của mỗi đơn vị cũng có cơ hội được gặp gỡ, giao lưu, học hỏi lẫn nhau.

Buổi tập huấn đã thành công tốt đẹp, ai cũng háo hức chờ đợi chuyến đi thực tế tại thị xã Cửa Lò - Tỉnh Nghệ An với một hy vọng sẽ có những ngày vui nổi trời đáng nhớ.

**Ngày 3/7/2005.**

6h30. Xe đi trong mưa sớm của Hà Nội mùa hè. Ba chiếc xe ô tô đánh số thứ tự 1, 2, 3 đã kín người. Trưởng đoàn phân công mọi người ngồi theo tổ. Năm đoàn viên của Thư viện Quốc gia được xếp vào 4 tổ khác nhau, không được ngồi gần nhau lúc đầu cứ thấy tấm tức, nhưng sau một hồi trò chuyện cùng mọi người đã không còn cảm giác xa lạ nữa, tinh thần phấn chấn hẳn lên.

13h30. Xe đã tới nơi. Nghệ An nắng lớn. Thị xã Cửa Lò hiện ra, chưa thấy biển mà hơi gió cát của biển đã quán lấy người. Xe rẽ vào Trung tâm bồi dưỡng cán bộ và thực nghiệm ngành VH-TT. Tòa nhà mới xây, còn thơm mùi vôi vữa. Ai nấy hỉ hửng vì được khai trương phòng mới. Lịch kịch va li, túi xách, nháo nhác tìm phòng rồi khoan khoái nghỉ ngơi chờ chiều mát ra biển, đoàn viên thanh niên có khác, lúc nào cũng ham hoạt động.

16h30. Bãi biển mùa hè xanh ngắt. Nắng chiều dịu dàng. Gió mát lộng. Đoàn viên được tập trung lại bằng chiếc loa di động của đồng chí Chung - Phó Bí thư Đoàn Bộ VH-TT. Cán nam khệ nệ vác dây thừng, bao tải, các mảnh chữ tới để chuẩn bị cho cuộc chơi.

Trò chơi thứ nhất bắt đầu. Kéo co. Tổ 1 chưa kịp hò dô ta nào... thì đã bị tổ 4 kéo đổ như ngã rạ. Tổ 3 thì thắng lớn tổ 4. Bãi cát sôi động trong tiếng hò reo. Những gương mặt cười vui lấm lem cát biển.

Trò chơi thứ hai là nhảy bao cát. Thư viện ta, đồng chí Nam và đồng chí Quang nhảy căng - gu - ru ác chiến ra trò, nhảy xong rồi còn đòi nhảy tiếp nhưng đã hết phần. Tiếc ngẩn ngơ!

Trò chơi thứ 3 là xếp chữ trên cát. Những chữ cái được mỗi người của mỗi tổ đứng ngoài biển giữ, rồi

có một người trong tổ chạy ra biển lấy, lên tới bãi cát có người đón lấy và phi thật nhanh lên để đưa chữ cho một người đứng đợi sẵn làm nhiệm vụ xếp chữ. Xong ba trò chơi, tổ 3 thắng chung cuộc. Tổ 3 reo hò âm ỉ, các tổ khác cũng vỗ tay rào rào cứ như tổ mình thắng. Bắt đầu là tám biển để thưởng cho mình vừa tham gia hết mình vào cuộc chơi, mọi người ném bóng trên nước. Biển thênh thang. Sóng bạc đầu xô vào thân người nghịch ngợm.

18h. Đói meo. Cơm ngon đáo để. Đồng chí Trung đứng trên tầng hai bắc loa dặn dò giữa tiếng chúc tụng vzo... vzo của các đoàn viên. Rồi tất cả đánh chén không thương tiếc, chuẩn bị cho một buổi tối hứa hẹn những niềm vui.

20h. Biển đêm. Mỗi tổ tập trung một nơi để sinh hoạt. Thủ tục ban đầu giữa các tổ có lẽ đều giống nhau là màn tự giới thiệu về bản thân. Sau đó là trò chuyện, hát hò, chơi những trò chơi ấn tượng.

**Ngày 4/7/2005**

Các tổ náo nức chuẩn bị tập hát cho chương trình giao lưu buổi tối với Sở Văn hóa - Thông tin tỉnh Nghệ An. Các tổ đóng kín cửa tập hát, tổ này dò hỏi tổ kia tập bài gì, ai bí mật tổ ấy, đại gì cho "quản địch" biết chứ.

19h30. Phong màn trang hoàng xong từ chiều. Quân ta đã sẵn sàng cho cuộc gặp gỡ các đoàn viên của Sở Văn hóa - Thông tin tỉnh Nghệ An.

Buổi giao lưu diễn ra vô cùng sôi động. Hai bên thi nhau thể hiện tài năng và lòng nhiệt tình của mình. Các tổ có cơ hội trở tài bằng những tiết mục đã tập suốt cả ngày. Tổ 1 nổi bật với tiết mục xiếc độc đáo của đoàn viên Nguyễn Văn Hoàn. Các tổ 2, 3, 4 đều có những bài hát hoành tráng và tổ 2 còn có tiết mục "Chiếc nón bài thơ" hát rất hay lại có múa phụ họa chuyên nghiệp cực kỳ lãng mạn. Bên Sở Văn hóa - Thông tin tỉnh Nghệ An, các gương mặt cũng rất xuất sắc với những bài hát mượt mà, mang đậm hương vị quê hương xen giữa các tiết mục sôi động thể hiện nhiệt huyết tuổi trẻ.

Buổi giao lưu kết thúc với những bước nhảy uyển chuyển, say mê của các đoàn viên của Bộ VH-TT và Sở VH-TT tỉnh Nghệ An đã để lại niềm vui và sự tiếc nuối trong lòng mỗi người.

Một chuyến tập huấn cán bộ đoàn vô cùng bổ ích và thú vị!

\*\*\*\*\*

Lại chia tay để quay về với công việc thường ngày. Như ng trở về là để thay đổi. Thay đổi cách nghĩ, cách làm. Phải sáng tạo hơn, năng động hơn trong phong trào đoàn viên mà cán bộ đoàn nào cũng tâm niệm sau khi tham gia lớp tập huấn.



Các tổ chơi trò chơi ngoài bãi biển

# Còn mãi nỗi đau

Darcurla2909

*Việt Nam đất nước ta, chiến tranh đã đi qua 30 năm nhưng những gì mà cuộc chiến để lại vẫn còn âm ỷ, dai dẳng và hiện hữu từng ngày từng giờ, bên cạnh những số phận nghiệt ngã những con người vô tội*

Hàng triệu tấn chất độc giết người đã phủ lên mảnh đất bé nhỏ này với mục đích duy nhất là không để cho bất cứ sinh vật sống nào còn tồn tại. Liệu người Mỹ có hối hận khi nhìn thấy những hài nhi này? Có lẽ các em chưa kịp cất tiếng khóc chào đời. Mãi mãi chỉ là những đứa trẻ sơ sinh.

Sự tàn khốc của chiến tranh không chỉ hiện hữu bằng cái chết! Nó tồn tại hàng ngày, bên trong sự sống của các em thơ. Không phải vì số phận, không phải tại ông trời. Sự nghiệt ngã mang cái tên rất cụ thể: Chất độc màu da cam.

Ba bé trai này bị mẹ bỏ rơi ngay khi mới chào đời và đang được nuôi dưỡng ở cô nhi viện thành phố Hồ Chí Minh. Mỗi em có 2 khuỷa chân và 2 khuỷa tay. Đôi mắt sáng và khuôn mặt thơ ngây của các em không khác gì những đứa trẻ bình thường. Chỉ có điều, nó day dứt và ám ảnh.

Trong suốt cuộc hành trình đi tìm tội ác của chiến tranh, Phillip Jone bị ám ảnh và níu kéo bởi ánh mắt của những trẻ em là nạn nhân của chất độc da cam. Qua những bức ảnh này, người xem có thể thấy một sự liên tưởng đầy chua xót. Những cô bé sống đời sống thực vật và những con búp bê bằng nhựa, 2 ánh mắt vô hồn đến xót xa.

Chị Lê Thị Hoài Nhơn, 23 tuổi. Nhưng mãi mãi trong hình dạng của đứa trẻ lên ba. Cha chị không phải là một người lính, ông là nông dân làm ruộng gần căn cứ quân sự Mỹ ở Sài Gòn.

Các em còn quá ngây thơ để cảm thấy hết nỗi đau của chính mình. Nhưng những người lớn, những bà mẹ mang nặng đẻ đau để rồi phải chứng kiến cái chết của đứa con mình, phải nuôi con trong xót xa và tủi nhục suốt cả quãng đời mới thấm thía hết nỗi đau ấy.

Đây là một bà mẹ trẻ lạng người đi khi biết tin đứa con mới ra đời của chị bị dị tật toàn thân. Một bà mẹ khác đau đớn chứng kiến cái chết của con chị khi vừa tròn 4 tháng vì chứng não úng thủy. Những vòng tay âu yếm, những ánh mắt đau đớn và xót thương của họ khi ôm các con mình là lời buộc tội rõ ràng nhất cho những thảm khốc của chiến tranh.

Bà Lê Thị Mít đang phải trói chặt tay Lành, đứa con trai lớn 16 tuổi khi em bị động kinh để em không tự làm hại mình và người khác. Nguyễn Văn Trường, em trai Lành không thể ra ngoài trời vì mắt em quá nhạy cảm với ánh sáng. Bà Mít đã quá già và yếu sức để có thể chăm sóc cả hai đứa con trai đang ngày một lớn nhưng không thể tự lo cho bản thân mình.

Đã đi qua lâu lắm rồi những bom đạn của chiến tranh.

Nhưng ở Việt Nam, chiến tranh vẫn chưa bao giờ kết thúc trên những thân thể tật nguyên, trong ánh mắt xót xa và nỗi đau số phận mà người dân Việt Nam phải gánh chịu. Thế nhưng họ vẫn vươn lên, vẫn sống bằng tất cả những gì họ có. Sự sống vẫn đang tuôn trào mãnh liệt trong tâm hồn của những em thơ đang ngày ngày cắp sách đến trường học chữ, những đôi chân cầm bút khó khăn cực nhọc nhưng đầy khát vọng cháy bỏng được hoà nhập với cuộc đời.

Cuốn sách ảnh này đã gây chấn động toàn thế giới. Làm dậy lên làn sóng đòi công bằng cho những nạn nhân chất độc da cam ở Việt Nam. Là bằng chứng sống động và hùng hồn nhất của tội ác chiến tranh do Mỹ gây ra. Khi vụ kiện các công ty hoá chất Mỹ của những nạn nhân chất độc Dioxin chưa kết thúc, thì cuốn sách này là lời tố cáo và buộc tội không thể chối cãi.

Chúng tôi xin lấy một trong những bức ảnh nổi tiếng nhất của cuốn sách để làm lời kết. Hãy nhìn vào đôi mắt thơ ngây của đứa trẻ này để cảm thấy sự oán trách và xót xa của em trước cuộc đời.

Một cuốn sách có thể đọc trong 1 giờ nhưng phải suy ngẫm mất 20 năm. Dù bạn là ai, hãy xem cuốn sách này một lần để biết rằng chúng ta không chỉ cần 20 năm, mà có thể là cả cuộc đời...

\*\*\*\*\*

## MỘT THƯ VIỆN TỈNH ĐIỂN HÌNH TRONG VIỆC PHỤC VỤ ĐA DẠNG ĐỘC GIẢ

Vừa qua, Thư viện tỉnh Hải Dương đã phối hợp với hội người mù tổ chức lễ khai trương phòng nghe đọc dành cho người khiếm thị.

Với sự giúp đỡ của Vụ Thư Viện (Bộ Văn hoá - Thông tin), quỹ Force (Hà Lan), Thư viện đã trang bị một số máy chuyên dụng hiện đại gồm: Một máy đọc cho người khiếm thị, một máy catsste, một máy nghe đĩa Victor, một máy tính và ba bộ tai nghe cùng vốn tài liệu của hội người mù gồm 56 băng catsste, 19 đầu đĩa CD, 21 đầu sách chữ Braille... Hình thức phục vụ của Thư viện rất đa dạng: Đọc tại Thư viện, cho mượn về nhà, luân chuyển xuống các chi hội huyện, kết hợp với nghe nói về chuyên đề...

Bùi Nam (st)



## TIN TỨC - TIN TỨC - TIN TỨC - TIN TỨC - TIN TỨC - TIN TỨC

\* Từ ngày 24-26/5/2005, tại Thành phố Quy Nhơn, tỉnh Bình Định đã diễn ra "Hội nghị sơ kết 5 năm hoạt động ứng dụng công nghệ thông tin của hệ thống Thư viện công cộng toàn quốc" do Thư viện Quốc gia Việt Nam phối hợp với Vụ Thư viện - Bộ VH,TT, Sở VH,TT Bình Định tổ chức.

\* Cùng với nhiều hoạt động tuyên truyền nhân kỷ niệm 10 năm bình thường hóa quan hệ Việt - Mỹ (12/7/1995-12/7/2005), ngày 13/6/05, tại Thư viện Quốc gia Việt Nam đã diễn ra "Lễ trao tặng sách và thiết bị Quĩ châu á cho Thư viện Quốc gia Việt Nam, Thư viện Khoa học tổng hợp Hồ Chí Minh, Cần Thơ và Thừa Thiên Huế". Quà tặng lần này (máy tính và sách) là một phần trong cam kết đang được thực hiện của Quĩ châu á nhằm nâng cao sự hiểu biết giữa Việt Nam và Hoa Kỳ và cũng nhằm hỗ trợ việc phát triển môn Hoa Kỳ học tại Việt Nam.

\* Ngày 25/05/2005, Thư viện Quốc gia Việt Nam tổ chức nói chuyện về đề tài Giới thiệu tác phẩm "Những ngày nổi giận" và sự nghiệp sáng tác của nữ văn sĩ Sylvie Germain. Bà Sylvie Germain - Nhà văn, diễn giả Pháp đã có buổi nói chuyện thú vị và bổ ích đối với độc giả của Thư viện Quốc gia, thông qua đó bạn đọc Việt Nam biết đến tên tuổi và tác phẩm của nhà văn này nhiều hơn.

**Triển lãm Đôn ki hô tê tại Thư viện Quốc gia Việt Nam**



\* Được sự đồng ý của Bộ Văn hoá thông tin, ngày 11/7/2005 TVQG VN phối hợp với Quỹ tiền tệ quốc tế trọng thể tổ chức khai mạc trưng bày, giới thiệu "**Thân thế và sự nghiệp của James Joyce – nhà văn lớn Ailen**". Những tác phẩm của Jame Joyce được coi là những tác phẩm văn xuôi xuất sắc nhất thế kỉ XX của Ailen.

\* Để góp phần làm phong phú thêm các hoạt động nhân kỷ niệm 400 năm tác phẩm Don Quixote ra đời, Thư viện Quốc gia Việt Nam phối hợp với Đại sứ quán Tây Ban Nha tổ chức trưng bày một số hình ảnh giới thiệu tác phẩm này. Các hình ảnh được gửi đến từ Cơ quan quản lý văn hóa ra nước ngoài thuộc Bộ Ngoại giao Tây Ban Nha. Ngoài ra, triển lãm còn trưng bày những tranh ảnh và một số ấn phẩm giới thiệu đất nước và con người Tây Ban Nha. Triển lãm diễn ra từ ngày 6 đến ngày 19 tháng 6 năm 2005.

\* Sáng ngày 6/6/2005, tại TVQGVN đã diễn ra Lễ ký kết Bản ghi nhớ chương trình hợp tác giữa Thư viện Quốc gia Việt Nam và Thư viện Quốc gia Tây Ban Nha, trong đó, các điều khoản ghi rõ sự cộng tác giữa hai cơ quan sẽ được thực hiện từng bước phù hợp với từng hoạt động. Một ủy ban hỗn hợp sẽ được thành lập mang tính chất song phương có nhiệm vụ thảo luận và lập các chương trình mà hai bên sẽ cùng nhau thực hiện cũng như theo dõi và đánh giá các hành động xuất phát từ Bản ghi nhớ này. Bản ghi nhớ sẽ có hiệu lực kể từ ngày được ký kết và kéo dài trong 5 năm và sẽ có thể được gia hạn.

\* Ngày 6/8/2005, Chi đoàn Thư viện Quốc gia đã có buổi giao lưu với Chi đoàn báo Biên Phòng. Với nhiệt huyết tuổi trẻ của mình, 2 chi đoàn thống nhất sẽ cùng kết hợp để làm những việc có ý nghĩa đối với các chiến sĩ biên phòng nơi biên cương hải đảo xa xôi.



## KỶ NIỆM 58 NĂM NGÀY “THƯƠNG BINH LIỆT SĨ” (27/7/1947 – 27/7/2005)

Minh Tuyết

Ngày 27-7-1947, đại biểu của tổng bộ Việt Minh, Trung ương Hội Phụ nữ cứu quốc, Trung ương Đoàn thanh niên cứu quốc, Cục Chính trị quân đội Quốc gia Việt Nam, Nha thông tin tuyên truyền và một số địa phương đã tập hợp tại Đại Từ (Bắc Thái) để bàn về công tác thương binh, liệt sĩ và thực hiện chỉ thị của Hồ Chủ tịch chọn một ngày làm ngày "Thương binh".

Sau khi cân nhắc về nhiều mặt, Hội nghị nhất trí đề nghị Trung ương lấy ngày 27-7-1947 làm ngày "Thương binh toàn quốc". Chiều ngày 27-7-1947, một cuộc mít tinh quan trọng tổ chức tại huyện Đại Từ (Bắc Thái) có 2000 người tham gia. Ban Tổ chức ngày "Thương binh toàn quốc" đó trình trọng đọc thư của Hồ Chủ tịch. Trong thư Người cho biết đã ủng hộ một chiếc áo lụa của Hội Phụ nữ gửi biếu Người, một tháng lương và một bữa ăn trưa của các nhân viên trong Phủ Chủ tịch.

Từ năm 1947, ngày "Thương binh" đã được tổ chức trọng thể thường kỳ hàng năm. Sinh thời năm nào vào dịp này, Hồ Chủ tịch đều có thư và quà gửi cho anh em thương binh và các gia đình

liệt sĩ. Tháng 7-1954, sau thắng lợi Điện Biên Phủ, Đảng và Nhà nước ta đó quan tâm giải quyết vấn đề liệt sĩ, gia đình liệt sĩ và công tác thương binh. Trên ý nghĩa đó, từ năm 1955 ngày "Thương binh toàn quốc" được đổi thành ngày "Thương binh liệt sĩ".

Có lẽ trên thế giới ít có dân tộc nào chịu nhiều tổn thất nặng nề như dân tộc ta trong hai cuộc kháng chiến chống Pháp và chống Mỹ: 1,1 triệu liệt sĩ, 600.000 thương binh, 300.000 người mất tích, gần 2 triệu người bị nhiễm chất độc màu da cam, 2 triệu người tàn tật...

Ngoài những con số trên, còn bao nhiêu chiến sỹ cách mạng bị tù đầy, bị thủ tiêu không còn tung tích từ trước Cách mạng Tháng Tám chưa được xác minh. Những con số, những địa chỉ, hình ảnh Mẹ Việt Nam Anh hùng và những thương binh, liệt sĩ với thân nhân họ là những đức hy sinh cao đẹp và sức mạnh vô song của dòng máu Lạc Hồng kết tinh thành thời đại Hồ Chí Minh.

Ngày nay, chúng ta đang sống trong một đất nước Độc lập - Tự do với những nỗ lực không ngừng vì hòa bình trên thế giới. Nhưng chúng ta cũng cần phải nhớ rằng chúng ta cũng phải cố gắng rất nhiều, nhiều hơn nữa để tỏ lòng hiếu nghĩa đối với thương binh, gia đình liệt sĩ và những người có công với cách mạng.



Thơ  
hay

### Mùa thu năm ngoái

(Hồ Dzếnh)

Trời không nắng cũng không mưa

Chỉ hiu hiu rét cho vừa nhớ nhung.

Chiều buồn như mối sầu chung

Lòng êm nghe thoảng tơ chùng chớn xa.

Đâu hình tau chậm, quên ga

Bâng khuâng gió nhớ về qua lá đây.

Tôi đi lại mãi chốn này

Sầu yêu nổi nhịp với ngày tôi sang.

Dưới chân mỗi lối thu sang

Tình xa lăm lăm tôi càng muốn yêu!

### Nếu anh yêu

(V. BaBaian - Armenia)

Nếu anh yêu một người nào mãnh liệt

Mà không may tình yêu tắt sau này

Xin chớ chạm vào tro tình đã chết

Tro sẽ làm bỏng tay!

# CÔNG TRÌNH THANH NIÊN

## “PHÂN PHỐI SÁCH QUỸ CHÂU Á CHO CÁC THƯ VIỆN VIỆT NAM”

### 4 NĂM NHÌN LẠI

*Bùi Thị Thủy*

Chúng ta hẳn đã biết Quỹ Châu Á là một tổ chức phi chính phủ của Mỹ, chuyên các hoạt động về giáo dục phi lợi nhuận. Quỹ Châu Á bắt đầu chương trình tài trợ sách cho Châu Á từ năm 1954 với mục đích mang đến cho các nước đang phát triển ở khu vực Châu Á cơ hội tiếp cận với tri thức mọi mặt, góp phần nâng cao trình độ dân trí cũng như giúp họ xích gần hơn các kiến thức khoa học hiện đại trên thế giới. Kể từ đó, hơn 36 triệu đầu sách có chất lượng cao, các chương trình phần mềm và các tài liệu chuyên môn nghiệp vụ, tài liệu tham khảo đã có mặt thường xuyên ở hơn 40 nước trong khu vực Châu Á - Thái Bình Dương.

Ở Việt Nam, chương trình tài trợ sách của Quỹ Châu Á cho các thư viện bắt đầu từ năm 1993 thông qua đối tác là Thư viện Quốc gia Việt Nam (TVQGVN). Từ năm 1993 - 1999 hơn 41.000 đầu sách đã được chuyển đến các thư viện ở Việt Nam. Từ năm 2000 - 2005, được sự cho phép của Chính phủ, TVQGVN đã ký kết hai văn bản thỏa thuận dự án với Quỹ Châu Á, theo đó Quỹ sẽ tài trợ mỗi năm 40.000 sách, tạp chí, đĩa CD,... tiếng Anh cho các thư viện Việt Nam thông qua đầu mối tiếp nhận và phân phối sách là TVQGVN.

Theo Văn bản thỏa thuận, Thư viện Quốc gia là đối tác Việt Nam của Dự án, chịu trách nhiệm theo dõi toàn bộ quy trình phân phối sách tới các thư viện được lựa chọn trong cả nước. Công việc tưởng chừng cũng khá nhiều và phức tạp nhưng được sự tin cậy của Ban Giám đốc, Chi đoàn thanh niên CS HCM Thư viện Quốc gia đã xin đảm nhận toàn bộ các công việc của dự án. Công việc giờ đã sang năm thứ tư rồi, ngoảnh nhìn lại cũng thấy khối lượng công việc là khá đồ sộ, hơn 140.000 cuốn sách đã được dỡ ra, đóng tem cẩn thận, phân loại, lập danh mục rồi đóng gói lại và gửi tới 111 thư viện đóng trên 32 tỉnh thành cả nước. Công trình này đã đem lại cho chi đoàn khoảng 20 triệu đồng.

Nếu chỉ nhắc đến những con số như vậy thôi thì vẫn chưa hình dung hết được sự chịu thương chịu khó và tính xung kích của lực lượng thanh niên TVQG đâu nhé. Bởi các bạn biết không, vào những ngày hè nóng nực phải vác trên vai những thùng sách nặng tới hơn bốn chục kilô mà không có sức trẻ, không có lòng nhiệt tình và đặc biệt là nụ cười luôn rạng ngời trên môi thì khó lắm đó.

Mỗi năm TVQG nhận được 2 chuyến sách từ San Francisco chuyển sang, mỗi chuyến sách chứa tới gần hai chục nghìn cuốn sách, nặng khoảng chừng hai chục tấn. Vậy mà các bạn thanh niên của chúng ta chỉ cần có một tuần đã dỡ xong hơn 600 thùng sách, đóng bốn con dấu lên mỗi cuốn sách, tìm theo tên và xếp tất cả lên giá sách thật ngăn nắp. Còn nhớ những lúc công việc mới

bắt đầu, nhìn những chồng sách nằm ngổn ngang, cao ngút, mỗi thùng lại thấy tên sách mới, rồi thùng mới lại thấy tên sách cũ nhưng mình để chỗ nào nhỉ, nhớ mãi cũng chẳng ra. Bởi khi ấy chúng tôi chưa có kho giá thật sự, sách dỡ ra để tất cả trên nền gạch, chồng nọ đứng cạnh chồng kia, có tên sách số lượng lên tới vài trăm cuốn, cũng đã chừa chỗ rồi nhưng chẳng thể tính được chính xác, thế nên phải làm tới vài phích chỉ chỗ cũng chưa xong, không biết lúc đếm sẽ đếm sao đây? Rồi những sách giáo trình, bìa giống bìa, phân biệt thật khó đến nỗi *hoạ sĩ Linh Giang* phải thốt lên *Thủy bảo bên Mỹ họ sang gặp Linh Giang để vẽ lại bìa mình hoạ nhé!*. Thế là bao công sức để xếp hàng trăm cuốn sách vào cho gọn, giờ lại thành công sức mới, lại dỡ ra, phân chia và đếm lại mới có được số lượng như danh mục gốc. Sau những lúc ấy, chúng tôi nghỉ giải lao, tán gẫu dăm ba câu, uống chung nhau mấy ngụm nước lọc và cười phá lên mỗi khi ai đó góp vui một mẩu chuyện cười, mọi mệt mỏi lại dường như tan biến; tất cả lại đứng vào dây chuyền tiếp tục xếp sách lên giá, hứng khởi như một ngày lao động mới bắt đầu.

Thường mỗi khi đếm sách xong, chúng tôi được nghỉ giải lao chừng vài ba tuần để bộ phận dự án phân chia và lập danh mục đóng gói chi tiết cho từng đơn vị. Khi lệnh lao động tiếp tục được phát ra, tất cả lại hào hứng tập trung để bắt tay vào chuỗi công việc mới. Khi đóng thùng, thường chúng tôi đóng gói sách cho 7 đến 10 đơn vị một lần. Các bạn gái sức yếu nên được ưu tiên ngồi đóng gói sách, các bạn trai thì đứng thành dây chuyền và chuyển sách từ giá xuống tận từng thùng sách. Nhìn các bạn gái ngồi ngay ngắn thành hàng, cặm cụi đánh dấu vào từng danh mục bọn con trai bảo *trông như ngồi thi hoa hậu*. Chỉ mỗi việc kiểm soát tên sách và xếp lại sách trong thùng cho ngay ngắn cũng đủ để các bạn gái mệt phờ mỗi khi sách đầy thùng. Trong giờ nghỉ giải lao chúng tôi đã mượn cân và thử cân xem mỗi cuốn sách nặng bao nhiêu, kết quả thật bất ngờ, có rất nhiều cuốn nặng tới 4 kg, còn phần lớn là 2-3 kg. Thế mới biết công việc thư viện cũng chẳng nhẹ nhàng chút nào các bạn nhỉ!

Còn biết bao kỷ niệm, vui có, bực bội có, chán nản có nhưng chúng tôi đều cảm thấy vui mỗi khi thấy công việc được hoàn thành, sách được chuyển đến các đơn vị được thụ hưởng rồi càng vui hơn khi chúng tôi nhận được những bức thư cảm ơn rất cảm động của các thư viện bạn. Đúng như những mục tiêu hoạt động của chương trình Sách cho châu Á là mang tri thức đến cho mọi người, chúng tôi cũng cảm thấy như mình đang được góp một phần sức trẻ vào sự nghiệp giáo dục nước nhà. Mong rằng chương trình sẽ còn tiếp tục trong một thời gian dài và chúng tôi, những đoàn viên thanh niên TVQG lại sẵn sàng mang trí tuệ và sức lao động của mình đóng góp vào sự phát triển sự nghiệp thư viện nước nhà. Các bạn ơi, chúng ta hãy nỗ lực hết mình, hãy mang tinh thần thanh niên tình nguyện để cống hiến nhé!

**Con người ta không sống ở nơi người ta sống, mà sống ở nơi người ta yêu. (Thành ngữ cổ Hy Lạp)**



# Tình yêu qua cái nhìn của dân thư viện

A & E

Chưa có người yêu: sách đơn

Mối tình đầu: lần xuất bản đầu tiên

Mối tình tay ba: trùng bản

Tim hiểu nàng qua em gái: công tác xử lí tiền máy

Tán tỉnh: nhập máy

Ghi lại địa chỉ nhà nàng: đăng kí cá biệt

Người yêu sành điệu: sách có minh hoạ

Người yêu người nước ngoài: sách ngoại văn

Người yêu là hoa hậu: tài liệu quý hiếm

Tặng quà cho bạn gái: nộp lưu chiểu

Trình diện bố mẹ nàng: làm thẻ thư viện

Giới thiệu người yêu: triển lãm sách báo

Chia tay: thanh lí

Lập gia đình: đóng tập

Kiss...s...s: bổ sung - trao đổi

## Thư nhà

Con trai yêu quý! Mẹ viết thư này thật chậm vì biết rằng con đọc không được nhanh lắm. Gia đình ta đã chuyển nhà rồi vì ba con đọc báo thấy nói rằng hầu hết các tai nạn xảy ra trong bán kính 20 dặm gần nhà. Mẹ không thể cho con biết địa chỉ mới được vì gia đình chủ trước đã mang số nhà của họ đi để đỡ phải thay đổi địa chỉ. Nơi ở mới có một cái máy giặt lạ kiêu. Ngày đầu tiên, mẹ thả vào đó 4 cái áo sơ mi, giặt sợi dây và chúng bị nước cuốn mất tích. Ở đây mưa hai lần mỗi tuần. Cơn mưa đầu tiên kéo dài 3 ngày và cơn mưa thứ hai 4 ngày. Chiếc áo con dặn mẹ gửi, dì Sue nói rằng cúc của nó sẽ làm thư quá nặng nên mẹ đã cắt hết cúc ra và bỏ vào trong túi áo. Chị gái của con mới sinh sáng nay. Mẹ không biết đứa bé là trai hay gái nên không biết con đã trở thành cậu hay dì của nó.

Cậu John của con rơi xuống hầm ủ rượu whisky. Có mấy người định kéo cậu lên nhưng cậu đánh trả dữ dội làm họ phải bỏ ý định, còn cậu thì chết đuối. Gia đình ta đem cậu đi hỏa táng và cái xác cháy 3 ngày liền. Chiếc xe tải trong đó có 3 người bạn của con bị rơi xuống sông khi đang qua cầu. Người lái xe ngồi đằng trước thì chui được qua cửa sổ và bơi vào bờ. Hai người ngồi sau chết đuối vì không đóng được cửa hậu. Lần này chỉ có chừng ấy tin thôi. Không có gì nghiêm trọng xảy ra cả. Nếu con không nhận được thư này, nhớ báo cho mẹ biết và mẹ sẽ gửi thư khác cho con.

*Thương yêu mẹ của con.*

## NHỮNG MỐC QUAN TRỌNG TRONG QUAN HỆ VIỆT NAM- HOA KỲ(1995- 2005)

**Tháng 2-1995:** Việt Nam và Mỹ mở cơ quan liên lạc tại Oa-sinh-ton và Hà Nội.

**Ngày 11-7-1995:** Tổng thống Mỹ W. Clin-ton tuyên bố bình thường hoá quan hệ ngoại giao với Việt Nam. Ngày 12-7, thủ tướng Việt Nam Võ Văn Kiệt tuyên bố thiết lập quan hệ ngoại giao với Mỹ.

**Tháng 8-1995:** Việt Nam và Mỹ khai trương Đại sứ quán tại Oa-sinh-ton và Hà Nội. Ngoại trưởng Mỹ W. Cri-xtô-phơ lần đầu tiên thăm Việt Nam.

**Ngày 12-5-1997:** Việt Nam và Mỹ trao đổi Đại sứ đầu tiên.

Ngày 9-12-1999: Ngân hàng nhà nước Việt Nam và ngân hàng xuất nhập khẩu Hoa Kỳ(EXMBANK) chính thức kí hiệp định bảo lãnh khung và hiệp định khuyến khích dự án đầu tư.

**Ngày 14-7-2000:** Bộ trưởng Thương mại Vũ Khoan và đại diện Thương mại Mỹ Ba-xép-xki kí hiệp định thương mại song phương Mỹ – Việt tại Oa-sinh-ton.

**Ngày 16 đến 19-11-2000:** Tổng thống Mỹ Clin-ton thăm chính thức Việt Nam. Trong dịp này, hai bên kí Hiệp định về hợp tác khoa học, công nghệ.

**Ngày 9 đến 11-12-2001:** Phó thủ Tướng thường trực Nguyễn Tấn Dũng thăm và làm việc tại Hoa Kỳ, chứng kiến lễ ký phê chuẩn hiệp định Thương mại Việt Nam- Hoa Kỳ.

**Ngày 17-7-2003:** Hiệp định Dệt may Việt Nam- Hoa Kỳ được ký chính thức tại Hà Nội.

**Ngày 3-12-2003:** Phó thủ Tướng Vũ Khoan chính thức thăm và làm việc tại Mỹ, chính thức lễ ký 5 văn bản trong đó có hiệp định hợp tác về hàng không, thoả thuận hợp tác về phòng chống ma tuý.

**Ngày 22 đến 30-4-2004:** Phó chủ tịch Quốc hội Nguyễn Phúc Thanh thăm Mỹ, tham dự lễ ra mắt của “Nhóm nghĩ sĩ Mỹ vì quan hệ Mỹ-Việt”(28-4-2004).

**Ngày 20 và 21-11-2004:** Hội nghị cấp cao APEC 12 tại Xan-ti-a-gô (Chilê), Chủ tịch Trần Đức Lương tiếp xúc song phương với tổng Thống Mỹ G. Bu-sơ bên lề hội nghị cấp cao.

**Ngày 10-12-2004:** Chuyến bay trực tiếp đầu tiên từ Mỹ đến Việt Nam từ sau 1975.

**Từ 19 đến 25-6-2005:** Chuyến thăm chính thức Hoa Kỳ của thủ Tướng Phan Văn Khải.

*Bùi Hữu Nam (st)*



## Hoa hậu xóm tôi

Thanh Lương

Ngay sát nhà tôi là nhà ông bà Lạng. Hôm nay có sự kiện mới. Cậu Mợ út từ Vinh trở về sinh sống hẳn ở nhà.

Sáng sớm tinh mơ chúng tôi đã bị đánh thức bởi tiếng ồn ào. Hôm qua cái Lộc và cái Năm sợ ma nên rủ chị em tôi ngủ cùng. Bà Lạng mới mất còn mỗi ông Lạng bố mẹ cái Lộc không yên tâm cứ bắt chúng ngủ chỗ ông cho đến khi cậu mợ về. Chúng tôi ty nhau không đứa nào nằm gần bàn thờ Bà, bởi cái phẫn chúng tôi ngủ kê liền đó. Bàn thờ bà mới mất lúc nào cũng hương khói nghi ngút. Vậy mà chúng đợi tôi ngủ rồi ùn tôi nằm trong sát bàn thờ Bà lúc nào không hay. Tôi tỉnh dậy vì một giọng nói lạ - giọng Nghệ An - vang lên. Tôi định hình được vị trí của mình đang nằm, sợ quá nhảy phắt ra khỏi giường. Tiếp đó cả hội kia cũng dậy. Chúng tôi được ăn xoài. Chưa bao giờ tôi nhìn thấy nhiều xoài đến thế. Xoài hàng bị được Cậu Mợ mua về để chia quà cho họ hàng.

Kể từ ngày đó chị em cái Năm cũng ít xuống Ông chơi, tôi quay sang tụ tập trẻ con hàng xóm xung quanh dạy học. Cái Hương, con cậu Thiệp vẫn là đứa xinh xắn nhất. Bố tôi thường đùa “Hương lớn nhanh để thi hoa hậu cháu”. Chúng rất thích những cái phiếu bé ngoan của tôi. Chúng tranh nhau chiếm cảm tình của tôi để được phát phiếu vào cuối tuần. Tôi chỉ mất công một chút cắt giấy và vẽ vào đó đủ thứ hình rồi tô màu. Thành em tôi mỗi lần không chịu ăn tôi dỗ dành: “Ăn đi tối chị phát phiếu bé ngoan cho” thế là nó lại ăn. Trong đám trẻ con cái Hương và em tôi hay chơi với nhau bởi hai nhà sát nhau nhất.

Dần dần chúng nó cũng lớn một chút, tôi lại tụ tập chúng chơi toe, chơi chốn tìm, thả đĩa ba ba, rỗng rần lên mây... Những trò này cuốn hút cả mấy đứa bằng tuổi tôi nên hội chơi đông hơn. Ở nông thôn đất rộng nhiều cây, lại có cả mấy đồng rơm nhà bác Khoái, nơi lý tưởng để mỗi lần chúng tôi chơi chốn tìm hay chơi toe. Chúng tôi hét âm trời mỗi tối.

Khi chúng nó lớn, lúc đó tôi bắt đầu lên cấp III. Rồi trường nâng khiêu tôi thi vào PTTT một cách dễ dàng. Tôi không còn chơi trò chơi với chúng nó, không có tôi chúng bảo buồn lắm và cũng không chơi nữa. Nhưng thỉnh thoảng chúng tôi vẫn tập bơi ở cái ao nhà tôi. Mùa lụt, ao thật nhiều nước. Cả năm chúng tôi lại hẹn nhau vào mùa lụt để vui chơi. Bố tôi huy động tất cả can to và những cây chuối được chặt trong vườn thả xuống ao cho chúng tôi có chỗ bám để bơi. Vui quá, chúng tôi hò hét vầy vùng. Khi tôi vào đại

học bọn trẻ con xóm tôi chúng nó trở thành những cô cậu học trò lớp 9 xinh xắn, chăm ngoan, học giỏi, nhất là cái Hương. Chúng vẫn quý tôi và thường tụ tập mỗi khi dịp tết hoặc hè về. Chúng thi nhau hỏi “Sao chị ít về vậy?”. Tôi bịa “Hà Nội xa lắm”. Vậy là chúng nó quay sang hỏi về Hà Nội. Tôi bảo đấy là một nơi rất đẹp và có rất nhiều trường Đại Học lớn. Tôi kể chúng nghe về KTX, về cuộc sống sinh viên, về các bạn ở cùng phòng, về trường học, về các môn học ở Đại học của tôi... Lúc đó, tôi đoán đứa nào cũng ước thi vào Đại Học giống tôi để được ra Hà Nội, được đi tàu hỏa...

Khi tôi ra trường thì bọn trẻ con xóm tôi cũng bắt đầu thi đại học. Đứa đậu, đứa trượt. Sang năm thứ hai thì tất cả chúng nó đều đậu và đi học hết. Đứa trong Nam, đứa ngoài Bắc, đứa năm thứ nhất, đứa năm thứ hai. Cái xóm vốn xưa kia không một ngày nào được yên tĩnh bởi tiếng nói tiếng cười của trẻ con thì bây giờ thật vắng lặng. Chỉ có tết và hè là chúng tôi tụ tập nhà cái Hương, không khí vui trở lại. Thật tội con bé, nó vẫn vừa học vừa vào bệnh viện. Tiền sử của nó vì học quá sức mà phổi bị xung do một lại vì rút gì gì đó mà tôi không rõ lắm. Bác sỹ bảo nó lao tâm nhiều quá. Công nhận nó học sớm một tuổi, lại học trước chương trình một năm. Mới hết lớp 11 mà đã học xong chương trình lớp 12, bệnh của nó cũng bắt đầu từ cuối năm đó. Bác sỹ bảo không cho nó học nữa thì may ra bệnh mới không tái phát. Nhưng nó khăng khăng đòi thi sau khi đã nghỉ ở nhà một năm. Lúc đầu Cậu Mợ bảo học mà không được thi thôi thì cho nó thi. Vậy mà nó đỗ trường Dược được 22,5 điểm. Đậu mà không cho học kể cũng tội vậy là nó được đi học với điều kiện không được chăm học quá. Nó vui nhảy chân sáo xuống khoe với Bố tôi: “Cháu được đi học rồi”.

Năm thứ nhất bệnh của Hương chỉ tái phát nhẹ. “Vừa học, vừa vào viện điều trị bận rộn quá nhỉ!”. Tôi trêu đùa. Nó cười bảo: “Thế mà còn có anh người Lào học cùng lớp theo em đấy chị ạ”. Bọn trẻ trọc nó sang Lào làm con dâu Viêng Chăn. Rồi cả hội cười rũ ra.

Năm thứ hai trông cái Hương khác hẳn. Nó bảo: “Bọn em học nặng quá chị à”. Nó nhếch cái mũi bị tẹt do hoá chất ăn mất ít đầu mũi cho tôi xem rồi cười. Tôi thương nó quá nhưng vẫn cười theo không quên trọc nó: “Mất cái mũi tây rồi phí quá!”. Nó kể cho tôi nghe về việc học của nó. Cả một chương trình học nặng quá so với sức của nó, giờ thực hành nhiều, toàn tiếp xúc với hoá chất độc hại. Hương nói: “Em phải bảo lưu một năm để dưỡng bệnh”. Tôi bảo “Học ít thôi không xấu gái mất, làm em dâu của chị thì phải xinh cơ. Nó cười: “Bác Tâm đã bảo để anh Phương cho em rồi”.

Không đi học, ở nhà dưỡng bệnh nó hay gọi mẹ tôi là mẹ chồng và mẹ tôi gọi nó là con dâu mỗi khi nhìn thấy nhau qua bờ tường. Nhưng tôi hiểu đằng sau tiếng cười, tiếng nói chuyện đó là nỗi buồn về bệnh tật của nó. Tôi biết còn sống thì nó sẽ còn học, nó không thể thôi học được.

Tết năm nay nó xuống nhà tôi, từ ngày bị bệnh nó không bao giờ ra khỏi nhà bởi sức đề kháng của nó rất yếu. Tôi vừa lau lá dong vừa nói chuyện với nó. Nó kể cho tôi nghe thật nhiều về trường học, bệnh viện, cả về bố mẹ nó nữa. Tôi mời nó cái gì, nó cũng ăn. Người nó bị phù lên nhiều so với trước. Hôm cưới chị Luyến tôi trèo lên sân thượng thau bể nước với bố. Nó gọi tôi ở phía dưới bên nhà nó “Chị Lương ơi! Chị làm gì trên đó?”. Rồi kêu: “Em không nhìn thấy rõ nữa rồi”. Tôi xót xa “Thế sao em biết chị ở trên này?”. “Em nghe thấy tiếng chị mà”.

(Xem tiếp trang 10)



## CHỨC NĂNG VÀ NHIỆM VỤ CỦA PHÒNG BÁO

### THƯ VIỆN QUỐC GIA VIỆT NAM

Hữu Nam

Thư viện Quốc gia Việt Nam là thư viện khoa học tổng hợp trung tâm đầu ngành của cả nước, có vai trò và nhiệm vụ quan trọng, bao trùm mọi hoạt động của hệ thống thư viện Việt Nam. Với cơ cấu tổ chức các phòng ban khoa học và hợp lý phục vụ tối ưu cho hoạt động của Thư viện. Trong đó Phòng Báo - Tạp chí là một đơn vị thuộc cấp có vai trò không thể thiếu trong cơ cấu tổ chức cũng như hoạt động của Thư viện Quốc gia Việt Nam.

Phòng Báo - Tạp chí là nơi lưu giữ, bảo tồn và phục vụ toàn bộ vốn tài liệu về báo và tạp chí của Thư viện Quốc gia Việt Nam, với gần 9.000 tên Báo - Tạp chí bằng những ngôn ngữ khác nhau như: Việt, Anh, Pháp, Nga, Trung, Đức... Các cán bộ của phòng ngoài việc thường xuyên chống nấm mốc, chống mối, đóng bìa cứng và vệ sinh kho tàng cho các tài liệu thì cũng luôn có những tìm tòi để có thể bảo quản tốt hơn nữa những ấn phẩm của mình.

Hiện nay, bên cạnh việc tra cứu tìm tin truyền thống, hệ thống mô tả phân loại và đưa vào cơ sở dữ liệu toàn bộ những tên báo và tạp chí, hệ thống tra cứu tìm tin nhằm giúp những độc giả ở xa không có điều kiện đến thư viện thường xuyên vẫn có thể biết chính xác những tài liệu mà mình cần cũng là ưu điểm mà độc giả rất hoan nghênh.

Việc tổ chức phục vụ bạn đọc là một trong những khâu quan trọng nhất. phòng Báo - Tạp chí đã phân loại và đưa ra phục vụ dưới dạng kho tự chọn gần 600 tên báo, tạp chí với nhiều ngôn ngữ khác nhau. Bên cạnh kho tự chọn, phòng báo Tạp - chí còn tổ chức phục vụ dưới dạng kho đóng nhằm đáp ứng đầy đủ hơn nhu cầu nghiên cứu tìm kiếm thông tin của đông đảo độc giả.

Ngoài các ấn phẩm bằng giấy, phòng Báo - Tạp chí còn lưu giữ 1812 cuộn microfilm âm bản (negative) và 2895 hộp microfilm dương bản (positive) cỡ 35 mm được cất giữ và bảo quản như tài liệu gốc. Riêng bản positive được đưa ra phục vụ bạn đọc để tra cứu và sử dụng. Với hơn 10.000 tên sách báo được sao lưu dưới dạng microfiche (số này do Cộng hòa Pháp tặng).

Với sự quan tâm và ủng hộ của ban giám đốc Thư viện Quốc gia Việt Nam. Phòng Báo - Tạp chí được trang bị hệ thống máy Scanner vào loại hiện đại nhất hiện nay nhằm phục vụ tối đa nhu cầu tìm tin của độc giả mà không làm ảnh hưởng gì đến nguyên bản của tài liệu gốc.

Nhìn chung Phòng Báo - Tạp chí là một bộ phận chức năng của Thư viện Quốc gia Việt Nam. Hoạt động theo mảng chuyên ngành với nhiệm vụ chủ yếu là lưu giữ, bảo quản và phục vụ bạn đọc trong lĩnh vực Báo và Tạp chí.

Để đáp ứng những yêu cầu của tình hình mới, toàn thể anh chị em cán bộ nhân viên phòng Báo - Tạp chí luôn cố gắng trau dồi kiến thức và những kỹ năng nghiệp vụ cũng như tinh thần lao động hăng say và luôn ý thức trách nhiệm để công tác phục vụ ngày càng tốt hơn.

## CẦN CÓ THÊM TÁC PHẨM VĂN HỌC DÀNH CHO THIẾU NHI

**Văn hóa đọc thiếu nhi đang xuống cấp trầm trọng. Sự lựa chọn không có định hướng sẽ không thể bảo vệ các em trước sự xâm nhập của các yếu tố văn hóa độc hại... những bất cập của sách truyện văn học dành cho thiếu nhi trên thị trường.**

11h trưa, trời nắng như đổ lửa, trong cửa hàng cho thuê truyện chật chội ở đường Láng vẫn chen chúc hơn chục em học sinh. Những đôi kính cận lấp lóa, những giọt mồ hôi nhễ nhại, từ các em nhỏ tuổi teen đến đội ngũ các em U15-16, có cả bóng dáng sinh viên. Nhưng dạo quanh một lượt, nhìn qua trang bìa hầu hết là truyện tranh, một vài cuốn truyện tình cảm lãng đãng tuổi học trò của Nguyễn Nhật ánh. Tìm khắp trên giá, không thấy tên một cuốn sách văn học, có chăng chỉ là một vài cuốn đã phủ lớp bụi dày.

Sách văn học hầu như cửa hàng không nhập. Có khi cả tháng chẳng có người hỏi, trừ một vài người cần nghiên cứu. Những cái tên Nguyễn Ngọc Thuần, người âm trọn ba giải thưởng cao trong cuộc thi sáng tác cho thiếu nhi, dường như vẫn còn xa lạ với các cửa hàng bán và cho thuê sách.

Nguyên nhân của sự thiếu vắng này từ nhiều phía. Các nhà xuất bản hiện nay, trừ Nhà xuất bản Kim Đồng, mỗi năm cũng chỉ cho ra vài đầu sách dành cho thiếu nhi. Mà ngay cả những sách này in ra, nhà xuất bản xác định làm không có lãi. Biên tập viên Đinh Bá Hoàng Linh, Nhà xuất bản Hà Nội, nhận xét: "Không phải chúng tôi không muốn in nhưng bản thân các nhà văn rất ngại viết về đề tài này. Rồi có những truyện in ra nhưng không bán được, trẻ em không chịu đọc". Do "câu" thấp kéo theo nguồn "cung" hạn chế.

Không thể phủ nhận rằng viết cho thiếu nhi rất khó. Một đối tượng độc giả đông đảo nhưng lại không dễ khai thác. Bên cạnh đó, việc trẻ em thấy khó hiểu hoặc nhầm chán khi đọc truyện văn học là một vấn nạn dai dẳng chưa tìm được hướng giải quyết. Em Vũ Thùy Dương, học sinh lớp 7, tâm sự: "Em rất thích đọc truyện cổ tích Việt Nam, truyện cổ Andecxen nhưng không kết truyện văn học hiện đại bởi nó khó hiểu".

Một vài cuộc thi viết cho thiếu nhi được phát động rồi lại rơi vào quên lãng. Những cuốn sách đạt giải cao xuất hiện chìm ngấm trong sự phong phú nhiều chủng loại của sách truyện thị trường. Nhịp sống gấp gáp đang làm suy giảm khả năng cảm thụ thẩm mỹ của thiếu nhi. Một bộ phận đông đảo các em tìm đến với những gì dễ đọc, dễ xem thì các độc giả nhí yêu văn học vẫn chờ đợi các nhà văn dành tâm huyết cho thế hệ mình. Cuộc cạnh tranh khắc nghiệt ấy sẽ chứng tỏ bản lĩnh và niềm say mê sáng tạo của người nghệ sĩ, như nhà văn Băng Sơn từng nói: "Dù đã già nhưng tôi vẫn thích viết cho giới trẻ. Viết cho thiếu nhi làm tôi thấy mình trẻ lại".

(Theo Internet)

## Em chẳng đẹp đâu!

Em ơi, em chẳng đẹp đâu!  
 Không tin cứ lấy gương Tàu mà soi!  
 Ừ thì có thắm làn môi  
 Ừ thì hai núm má cười, đã sao?  
 Thông minh, trán tất nhiên cao  
 Đã là con gái mắt nào chẳng xanh?  
 Kể chi suối tóc mát lành!  
 Cứ lười không cắt tóc anh cũng dài!  
 Bảo em son phấn là sai  
 Cứ trời nắng đẹp, má ai chẳng hồng!  
 Chưa già tất phải trẻ trung  
 Chị anh hồi sắp lấy chồng chẳng thua!  
 Sao lại cười! Rõ lạ chưa?  
 Hay là em nghĩ anh đùa trêu em?  
 Thật đấy mà, chả đẹp đâu!

*Missing Autumn (st)*

## Hoa hậu...

(Tiếp theo trang 8)

Em tôi đến chỗ tôi. Nó có vẻ không vui và báo cho tôi cái tin thật tệ "Cái Hương chết rồi". Ôi Hương bé bỏng của chị! Em như những chùm hoa khế tím trong vườn nhà, màu hoa tím ngắt. Sau mỗi cơn mưa rào chùm hoa vẫn vung vẩy, cánh hoa vẫn khoẻ khoắn. Và chúng lại càng nở rộ nhiều hơn. Hồi ở nhà tôi vẫn thường thích ngắm hoa khế trong vườn nhà em. Cây khế ấy bị chặt khi tôi vào đại học. Bù lại Bố tôi đã trồng một hàng khế ngọt ngoài bờ ao. Tôi vẫn còn nhớ những bông hoa khế vương trên tóc em và tóc tôi khi hai chị em chạy khế. Giọng Hương lạnh lốt: "Chị Lương ơi, quả khế này lạ chưa, nó có những 14 múi".

Tôi sẽ không buồn trước cái chết của em, bởi không có gì gọi là chết cả khi mà em vẫn còn đọng lại trong tim tôi. Em là động lực giúp tôi vượt qua khó khăn. Những khó khăn tôi gặp phải chẳng thấm vào đâu so với khó khăn của em cả đúng không Hương?

*Ngày  
tôi  
sinh!*



- Lê Thị Thanh Nhàn 20/8/1977
- Nguyễn Văn Trường 28/07/1972
- Trương Thanh Thủy 15/8/1974
- Trần Thị Hà 01/07/1981
- Doãn Anh Đức 22/08/1977
- Phạm Kiều Giang 13/07/1979
- Nguyễn Hoài Thu 24/8/1979
- Đông Quang Trung 15/07/1978
- Đỗ Thị Hồng Nhung 26/08/1980
- Đặng Thị Quỳnh 28/07/1979
- Nguyễn Thị Hoạ 08/07/1982
- Chu Thị Vân Anh 24/7/1975
- Nguyễn Ngọc Anh 19/8/1979
- Lục Thúy Chang 16/8/1984
- Đặng Ngọc Khiêm 18/8/1978
- Phạm Bình Minh 20/07/1978
- Lê Thị Thủy 13/07/1981
- Chu Thế Kỷ 01/07/1979

## A piece of advice

"I can easily paint a picture in a day. And it take me a year to sell it", complained a young painter to a well-known one.

"Do it the other way round", answered the famous artist dryly, "Spend a year on the picture, and you will be able to sell it in a day".

## Một lời khuyên

Một họa sĩ trẻ phàn nàn với một họa sĩ nổi tiếng: "Tôi có thể dễ dàng vẽ một bức tranh trong một ngày. Nhưng phải mất một năm tôi mới bán được bức tranh đó." "Hãy làm ngược lại", nhà danh họa bình thản trả lời ngay, "Hãy dành ra một năm để vẽ một bức tranh thì anh sẽ có thể bán được nó trong một ngày."



"I'm On Vacation"